

De First Nations in de Tweede Wereld Oorlog

Canada verklaarde op 10 september 1939 de oorlog aan Duitsland en voor de tweede keer in iets meer dan twee decennia reageerde de inheemse gemeenschap van het land snel.

Vrijwillige aanmelding voor de oorlog.

Duizenden dienden in de strijdkrachten in elk conflict, meestal vrijwillig. Officieel dienden ongeveer 4000 First Nations-soldaten in het buitenland in de Eerste Wereldoorlog, terwijl 4250 First Nations-soldaten dienden in de Tweede Wereldoorlog. Uit recent onderzoek is gebleken dat nog duizenden andere First Nations-, Métis- en Inuit-soldaten (zoals John Shiwak uit Labrador, die in de Eerste Wereldoorlog diende) zich vrijwillig meldden zonder zichzelf te identificeren als een First Nation.

In totaal stierven meer dan 500 inheemse soldaten en nog veel meer raakten gewond of werden gevangen genomen in beide wereldoorlogen. Aan het thuisfront namen de meeste inheemse gemeenschappen op verschillende manieren deel aan de nationale oorlogsinspanning, door geld te doneren en voor de oorlogsindustrie te werken. Ondanks hun bijdragen en opofferingen bleven de inheemse volkeren echter gemarginaliseerd, zonder fundamentele burgerrechten zoals het stemrecht.

Daarna werden inheemse veteranen grotendeels vergeten totdat ze begonnen met het organiseren en voeren van campagnes voor erkenning van hun opofferingen en teruggave wegens grieven over de voordelen voor veteranen van de jaren zeventig tot de jaren 2000. Doorzettingsvermogen heeft zijn vruchten afgeworpen, met een consensusrapport dat in 2001 door zowel de veteranenorganisaties van de First Nations als de regering is aanvaard, gevolgd door een openbare verontschuldiging en een aanbod van compensatie in 2003. Traditioneel hebben de grieven van de veteranen van Métis en Inuit niet dezelfde hoorzitting gehad. In de afgelopen jaren hebben inheemse veteranen echter veel meer erkenning gekregen in lokale en nationale herdenkingsacties, waaronder de Aboriginal Veterans Day op 8 november (ingehuldigd door de gemeenteraad van Winnipeg in 1994) en een National Aboriginal Veterans Monument in Ottawa (onthuld in 2001). Opdat zij niet worden vergeten.

National Aboriginal Veterans Monument Ottawa

Francis "Peggy" Pegahmagabow - The deadliest sniper of WWI

Francis Pegahmagabow werd geboren in 1889 op het Parry Island Indian Reserve (nu de Wasauksing First Nation), een Ojibwa-gemeenschap in de buurt van Parry Sound, Ontario. Als hij drie is, sterft zijn vader en keert zijn moeder terug naar haar huis in de Henvey Inlet First Nation. Na zoveel van zijn jeugd te hebben doorgebracht met jagen, blijkt Pegahmagabow een uniek bekwame sluipschutter te zijn. Hij sluipt onder duisternis het niemandsland binnen, begraaft zichzelf in dekking en wacht geduldig tot een Duitse helm zijn blik vult. Het is deze mix van geduld en onfeilbaar doel dat hem de dodelijkste sluipschutter maakt aan beide kanten van de oorlog. Tegen de tijd dat hij in 1919 wordt ontslagen, is Pegahmagabow de meest gedecoreerde First Nations-soldaat in de Canadese geschiedenis. Hij ontvangt de Militaire Medaille in 1916 en verdient twee battons, waarmee hij een van de slechts 37 Canadezen wordt die de Militaire Medaille wint met twee battons. Hij wordt ook bekroond met de 1914-15 Star, de British War Medal en de Victory Medal.

Inheemse bevolking in de Tweede Wereldoorlog

Een veteraan keert terug

Chief Joe Dreaver, van Mistawasis Cree Band in Saskatchewan, diende in beide wereldoorlogen. Tijdens de Eerste Wereldoorlog was hij een sapper en verdiende hij de Militaire Medaille, een onderscheiding voor moed in het veld, in België. Toen de oorlog opnieuw uitbrak, meldde hij zich onmiddellijk weer aan, verliet zijn boerderij en bracht 17 mannen mee, waaronder drie van zijn zonen. Op 48-jarige leeftijd was hij te oud voor overzeese dienst en bleef hij in Canada bij de Veteranenwacht, terwijl hij waakte over krijgsgevangenen in Alberta.

Een buitengewoon familieoffer

John McLeod, een Ojibwa, diende in het buitenland in de Eerste Wereldoorlog en was tijdens de Tweede Wereldoorlog lid van de Veteranenwacht. Zes van zijn zonen en een van zijn dochters meldden zich aan. Twee zonen gaven het leven en nog eens twee raakten gewond. In 1972 werd John's vrouw, Mary, de eerste inheemse vrouw die de Memorial Cross Moeder van Canada werd genoemd, en op Remembrance Day een krans bij de National War Memorial in Ottawa plaatste namens alle Canadese moeders die kinderen hadden verloren aan de oorlog.

Bravery in Action

Charles Byce, Cree. Charles nam dienst bij het Lake Superior Regiment (motor). Hij kreeg de Militaire Medaille in Nederland en de Distinguished Conduct Medaille in de Rijnland campagne. Zijn deelname aan vooral de gevechten rond de Rijn waren ongekend. Zijn moedige standpunt zonder adequate wapens en met een handjevol mannen tegen een bijna hopeloze actie zal voor altijd een uitstekend voorbeeld blijven voor alle rangen van het regiment.

Prins van de Brigade

Thomas George Prince, een Ojibwa uit Manitoba, bood zich aan als parachutist. Hij diende bij de elite Canadees-Amerikaanse commando-eenheid genaamd de First Special Service Force die bij de Duitsers bekend werd als de Devil's Brigade.

Hij verdiende de militaire medaille tijdens een gevecht in Italië en de Silver Star, een Amerikaanse onderscheiding voor moed, voor zijn verkenningswerk in Frankrijk. Deze hoge onderscheidingen werden hem uitgereikt door koning George VI in Buckingham Palace.

Een vooraanstaande carrière

Brigadier Oliver Milton Martin, een Mohawk uit het Six Nations Grand River Reserve, bereikte de hoogste militaire rang die ooit door een inheemse persoon was bekleed. Tijdens de Eerste Wereldoorlog diende hij zowel bij het leger als bij de luchtmacht. Tijdens de Tweede Wereldoorlog hield hij toezicht op de opleiding van honderden rekruten in Canada. Voor zijn 20 jaar uitstekende service ontving hij de onderscheiding van de koloniale hulpkrachten.

Een man met veel talenten

David Greyeyes, lid van de Muskeg Lake Cree Band in Saskatchewan, diende in zeven Europese landen in veel moeilijke militaire functies, waaronder het bevel voeren over een mortierpeloton in Italië. Tijdens de Italiaanse campagne verdiende hij het Griekse Militaire Kruis (derde klasse) voor moed bij het ondersteunen van de Griekse bergbrigade. In 1977 ontving hij de Order of Canada. Zijn citaat luidt: "Atleet, soldaat, boer, voormalig chef van het Muskeg Lake-reservaat, Saskatchewan, en uiteindelijk directeur van First Nation aangelegenheden in de regio's Maritime en Alberta. Lang en toegewijd dienstbetoon aan zijn volk, vaak onder moeilijke omstandigheden."

In hun eigen woorden

- "We zijn trots op het woord vrijwilliger. Niemand heeft ons gedwongen. We waren goede Canadezen - patriotten - we vochten voor ons land." - Syd Moore, veteraan uit de Tweede Wereldoorlog
- "In Cree zeggen we 'Kahgee pohn nuts took' op Dodenherdenking. Het betekent 'het gevecht is beëindigd'." - Irene Plante, veteranen weduwe
- De kolonel begint de 36 namen van onze gevallen te lezen. Tranen zitten in zijn ogen. Hij hapert en geeft het papier aan de adjudant die het papier rustig vouwt en in zijn zak stopt en zachtjes zegt: 'Het is niet nodig. Het waren kameraden. We herinneren het ons.' - James Brady, veteraan van de Tweede Wereldoorlog.

The Legacy.

De dappere inheemse mannen en vrouwen die tijdens de Tweede Wereldoorlog hun huizen verlieten om bij te dragen aan de strijd voor vrede waren ware helden. De extra uitdagingen waarmee ze werden geconfronteerd en overwonnen, maken hun prestaties des te opmerkelijker.

Tommy and Morris Prince, Sergeant Tommy Prince (R), M.M., 1st Canadian Parachute Battalion, met zijn broer Private Morris Prince, 12 Februari, 1945.

Both of the brokenhead Band of Ojibwe. .

“In Holland we were Canadians, at Home we were Indians”

De First Nations in Nederland.

Al vele jaren namen veel First Nations deel aan pelgrimage tochten naar Nederland om samen met Nederland de bevrijding te vieren.

Apeldoorn – Groesbeek – Holten – Leeuwarden – Groningen – Bergen op Zoom.

Apeldoorn 2000

Holten Cemetery 1995

Ernest Smokey & Howard Anderson Cree

Op bezoek bij Paleis "Het Loo". & Ceremonie in Holten op de Canadese begraafplaats.

Grand Chief Howard Anderson, Cree, Manitoba

Op de parade in Apeldoorn

Ernest Smokey doet een ceremonie in Holten op de Canadese begraafplaats.

Ernest Smokey & Grand Chief Howard Anderson op paleis “Het Loo “.

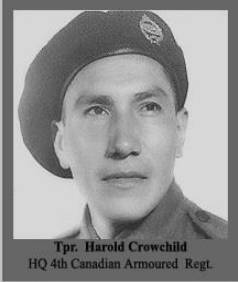
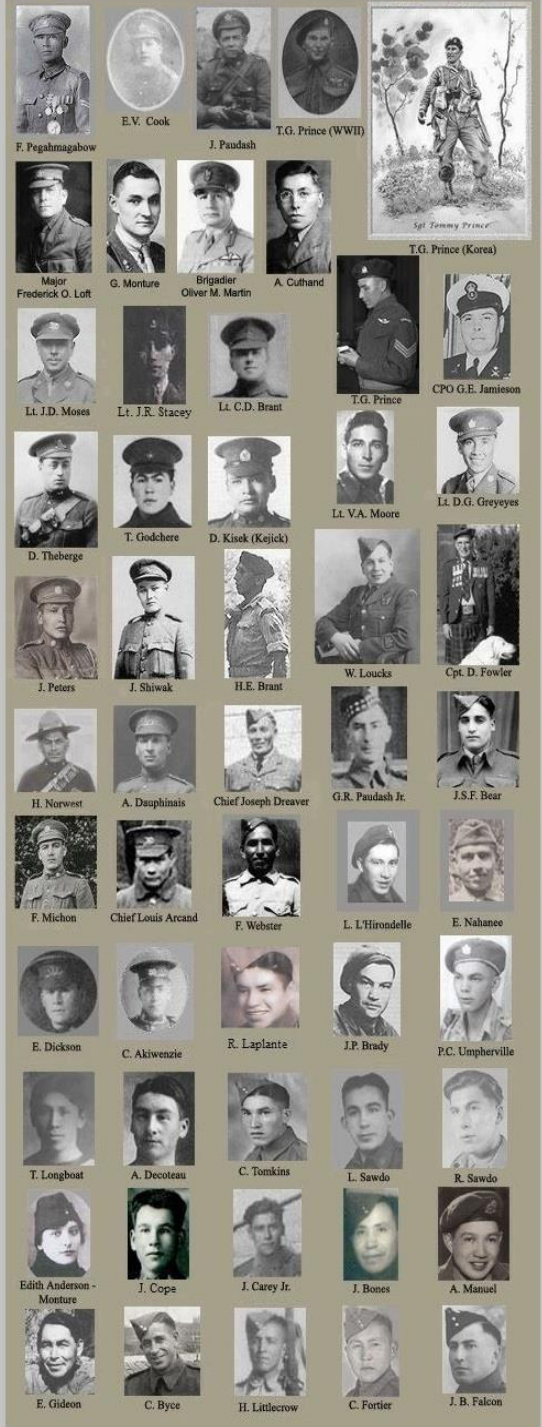

First Nations, Aboriginal, Indigenous Beaded Poppy on Medicine Wheel

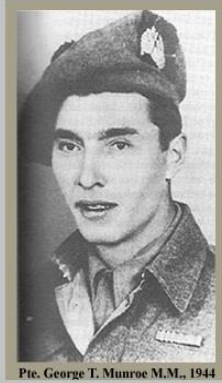
Aboriginal Veterans Tribute

Tpr. Harold Crowchild
HQ 4th Canadian Armoured Regt.

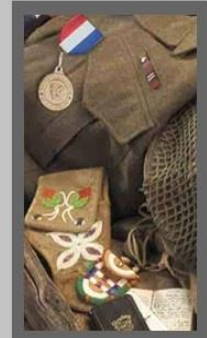
ASgt. George Alexander Campion
WWII - Military Medal (MM)
Loyal Edmonton Regiment - R.C.I.C.

Pte. George T. Munroe M.M., 1944

Aboriginal Veterans Monument - Ottawa

De Aborginal tribute lijst.

Op deze lijst staan inmiddels 7000 namen van First Nations die dienden in alle oorlogen.

In Flanders Fields

Op 3 mei 1915 schreef de Canadese arts John McCrae het bekende gedicht in Flanders Fields wat overal ter wereld bekend werd. De klapproos die hij in het gedicht beschreef werd het nationale herdenkingsymbool.

Dr Lena heavy shield Russel van de Kainai Tribe vertaalde het gedicht in Blackfoot. Daar heeft ze 15 jaar over gedaan.

Onze First Nations vriend Glenn stuurde ons dit gedicht , Hij stimuleerde Dr Lena om dit te doen.

IN FLANDERS FIELDS

Iittsaahpi awahkaotsiiyiiksi I'niiksi apamoohsi
Iitohkanaikstoihtsiyaawa.
Pisatssaisskiitsi itawaawattohpapokaii'yi
Sitokoohsi awoysstaakssiiksi.
Iihtsskoi'pi nitsitstsiihpinnaani.
Kii spoohsi, pi'kssiiksi, saakiaawaaksistooyinihkiyi. Aipottaayaawa.
Maatohtoohtowawaiksaawa isskonakssini saainisoohsi

Niistonnaana anniksao'ki anniiksiska I'nitaikska.
Maatomaisamowa ninoohkattsipaitapiiyihpinnaan.
Ninoohkattoohki'pinnaan otaoo'tamisskapssi naato'siwa.
Nimattsini'pinnaan otaiisttahkapssi naato'siwa.
Nitaakomimmihtaahpinnaan. Ninoohkattakomimmotspinnaan.
Kiannohka nita'tamitaihtsiihpinnaan
I'niiksi itaihstaahpi.

Noohkakohkootsiimoka nitaawaawahkaotsiimannaaniksi.
No'tsinnaanistsi aii'sistsikooyi.
Nitsitapaapiksi'pinnaan isstaana'kima'tsisi.
Ma'tsika. Niitoohkspinnika.
Ikkamomatskaohsakinnaaniki, niistonnaanaka nitaii'nittspinnaanaka.
Nimaataakso'kaahpinnaana.
Kiiwahtao pisatssaisskiitsi itaisaisskiiyi
Awahkaotsiiyiiksi I'niiksi iittsaahpi apamoohsi.

Translated into the
Blackfoot Language by
Dr. Lena Russell

Opdat wij hen niet vergeten, "We Will Remember Them".

Mary Greyeyes

Mary Greyeyes werd geboren in de Native American Meskeg Lake Cree Nation in Saskatchewan, Canada in 1920. In juni 1942 reisde ze, in de voetsporen van haar broer die al in militaire dienst was getreden, naar Saskatoon om ook dienst te nemen. Zoals de sergeant haar vertelde over haar aanvaarding, werd ze de eerste First Nation vrouw die lid werd van de Canadese strijdkrachten als lid van het Canadian Women's Army Corps.

De Eagle Staff

Het ministerie van Defensie en de Canadese strijdkrachten.

De Eagle Staff is het reizende symbool van eenheid onder Aboriginal vrouwen en mannen bij defensie. Het is een teken van kracht, trots en eer van het Aboriginal erfgoed en herinnert ons eraan dat Canada de erfenis van zijn eerste volkeren nooit zal vergeten. De Staff vertegenwoordigt de First Nation tradities en versterkt de waarden van inclusiviteit en respect voor alle leden van de eerste volkeren, zowel in het verleden als in het heden.

Ook in de Verenigde Staten wordt de Eagle Staff gebruikt en geëerd.

Big Canoe

Een van de gesneuvelde First Nations is begraven onder zijn eigen naam op de Canadese begraafplaats in Groesbeek. Niet vaak komt dit voor. Respect "Big Canoe" R.I.P.

Hij sneuvelde op 8 maart 1945.

Big Canoe

Er liggen ongeveer 55 First Nation's begraven in Nederland, die bekend zijn, maar het zullen er zeker meer zijn want bij het rekruterings bureau gebruikten ze bijna nooit hun inheemse naam.

Métis - Inuit's - First nations

"WE WILL REMEMBER THEM"